θρῆνυν· ὑποπόδιον. θρανία δὲ κυρίως καλοῦνται ὑπὸ μέσον τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν. ἀναχωρῶν γὰρ ἀπὸ τῆς νεὼς κατὰ τὸν ... ἐπὶ ταύτας ἀφικνεῖται. τινὲς δὲ τὸ πὸν τῆς νεὼς πᾶσιν ἔχοντα ... τὸν κυβερνήτην τοὺς πόδας τιθέναι, ὃ καὶ ... φασὶν ἀμείνω τὴν ὑποδοχὴν ... εἶπεν. οἱ δὲ δι' ἀκάτων ἀπὸ νεὼς εἰς ...:—

Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, ὀϊόμενος θανέεσθαι,
θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης. τὸ ἑξῆς ἀνεχάζετο τυτθὸν θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην· οὕτω διορθωτέον:—
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἑστήκει δεδοκημένος· ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν·
ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος,
ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
ἠέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω;
ἠέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
οὐ μέν τις σχεδόν ἐστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
ᾗ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων
πόντῳ κεκλιμένοι ἑκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης·
τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.
ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
ὅς τις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος,
τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῷ·
δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὖτα.

Marginal notes:

ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἑστήκει: ὁ παθητικὸς δεδοκημένος ἀντὶ τοῦ δοκεύων ἐπιτηρῶν, ὡς ῥαῖσθαι πεπηγυῖαι:—

ἠέ τινάς φαμεν εἶναι: τὸ φαμὲν ἐνεστώς ἐστι καὶ ἐνεστῶτα χρόνον σημαίνει, διὸ τὰς δύο συλλαβὰς ὀξυτονητέον. εἰ μέντοι παρατατικὸς γένοιτο, δῆλον ὅτι ἀπὸ ἐνεστῶτος χρόνου τοῦ κατὰ ... πάσχει καὶ ἐπὶ τὴν ... συλλαβὴν ἡ ὀξεῖα τάσις ἔσται. ὅμοιον τῷ ... ἐπιφέρει ... ἐπεὶ κεῖνου φαμὲν ... οὐ ... ὅπερ οὐκ ἔστι ζητεῖ ... ἄνοια:—

οὐ μέν τι Χ τοῦ ἀρι...:—

τῷ ἐν χερσὶ φόως: Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν γράφει συνάπτων δὲ ... ὅτι ὁ χόρτον στίχον ... τὸ ἑξῆς τὸ ἐν χερσὶν οὐ μειλιχίῃ ... πολέμοιο, οἷον ἐν τῷ ... οὐκ ἐν προσηνείᾳ οὐδὲ ... κεῖται ... τοῦ πολέμου σωτηρία. ... ὁ Θρᾷξ ... ἀκόλουθόν ἐστι τῷ ... τὸ φάος ... καὶ ἔσται καθ' αὑτὸ ... ἡ μειλιχίῃ ὁ λόγος ... ὅπερ ἐν χερσὶν ἡ σωτηρία ... οὐκ ἔστι πολέμου:—

ἐν ἄλλῳ Τρώων ὁ μάχων:—

οὐ Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ι μειλιχίῃ:

οὐ μειλιχίῃ: σὺν τῷ ι τὸ μειλιχίῃ. τὸ γὰρ λεγόμενον τοιοῦτο· διότι τοῦ πολέμου φάος ἡμῖν ἐν ταῖς χερσίν, οὐκ ἐν τῇ μειλιχίᾳ ἀπάτῃ:—

ὀτρύνοντος

τὸ κηλεῖν θέλγειν ἐστὶ τέρπειν:

παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀριστάρχειου διορθώσεως· τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ, καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

Ὣς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο: [illegible]

ΙΛΙΑΔΟΣ Π

Ὣς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
πάτροκλος δ' ἀχιλῆϊ παρίστατο ποιμένι λαῶν
δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος. ΡΙΖ
ἥτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίπτε δεδάκρυσαι πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη ΡΙΗ
νηπίη· ἥθ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει.
εἱανοῦ ἁπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει.
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται·
τῇ ἴκελος πάτροκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις·
ἠέ τι μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι ἢ ἐμοὶ αὐτῷ·
ἠέ τιν' ἀγγελίην φθίης ἐξέκλυες οἶος.
ζώειν μὰν ἔτι φασὶ μενοίτιον, ἄκτορος υἱόν·
ζώει δ' αἰακίδης πηλεὺς μετὰ μυρμιδόνεσσι·
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηότων.
ἦε σύ γ' ἀργείων ὀλοφύρεαι ὡς ὀλέκονται νέαν
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ὑπερβασίῃς ἕνεκα σφῆς·
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε, νόῳ· ἵνα εἴδομεν ἄμφω·
τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφης πατρόκλεες ἱππεῦ·
ὦ ἀχιλεῦ, πηλῆος υἱὲ, μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν.
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν ἀχαιούς·
οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι·
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε·
βέβληται μὲν ὁ τυδεΐδης κρατερὸς διομήδης.

[illegible]

οὔτασται δ' ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' ἀγαμέμνων·
βέβληται δὲ καὶ εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ·
> τοὺς μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται
> ἕλκε' ἀκειόμενοι. σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ ἀχιλλεῦ.
> μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος ὃν σὺ φυλάσσεις.
αἰναρέτη. τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
αἴ κε μὴ ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς·
νηλεές. οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα πηλεύς
> οὐδὲ θέτις μήτηρ. γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα·
πέτραι τ' ἠλίβατοι. ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
καί τινά τοι πὰρ ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ.
ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ'. ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
μυρμιδόνων. ἤν πού τι φόως δαναοῖσι γένωμαι·
δὸς δέ μοι ὤμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι
> αἴ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
τρῶες. ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες ἀχαιῶν
τειρόμενοι. ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο·
ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες, κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
ὤσαιμεν προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων·
> ὣς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος. ἦ γὰρ ἔμελλεν
οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι·
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
ὤ μοι διογενὲς πατρόκλεις οἷον ἔειπες·
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι ἥν τινα οἶδα·

† ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον· [illegible] ... κούρην ἣν ἄρα μοι γέρας· [illegible] ... δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα· [illegible] ... ἀντὶ τοῦ κτησάμενος [illegible] ... ἡ τετριμμένη ἀνάγνωσις [illegible]

οὔ τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
καὶ γέρας ἂψ ἀφελέσθαι, ὅ τε κράτεϊ προβεβήκῃ·
αἰνὸν ἄχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
κούρην ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
> δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
> Ἀτρεΐδης, ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
> ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
> οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ
νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀϋτή τε πτόλεμός τε.
τύνη δ' ὤμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Ἀργεῖοι, Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
> θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
ἤπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
οὐ γὰρ Τυδεΐδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
μαίνεται ἐγχείη Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι·

[illegible marginal scholia]

οὐδ' Ἀτρεΐδεω ὄπος ἔκλυον αὐδήσαντος
ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται· οἳ δ' ἀλαλητῷ
πᾶν πεδίον κατέχουσι μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
ἀλλὰ καὶ ὣς Πάτροκλε νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
πείθεο δ' ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω.
ὡς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρηαι
πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἳ περικαλλέα κούρην
ἂψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν. εἰ δέ κεν αὖ τοι
δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
μὴ δ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,
Τρῶας ἐναιρόμενος προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν.
μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
θήῃς. τοὺς δ' ἔτ' ἐᾶν πεδίον κάτα δηριάασθαι.
αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
μήτέ τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι ὅσσοι ἔασι,
μήτέ τις Ἀργείων. νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον.
ὄφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.

ἔμπεσ' ἐπικρατέως: [illegible]
ὥς ἄν μοι τιμὴν: [illegible]
ἂψ ἀπονάσσωσιν: [illegible]
μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο: [illegible]
ἀτιμότερον δέ με θήσεις: [illegible]
μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο: [illegible]
ἀλλὰ πάλιν τροπάασθαι: [illegible]
αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ: [illegible]
ἐκδῦμεν ὄλεθρον: [illegible]
κρήδεμνα: [illegible]

πήληξ βαλλομένη: οἱ [illegible] γράφουσι [illegible] καὶ βάλλοντες. τὸ δὲ [illegible] βάλλετο δ' αἰεὶ κὰπ φάλαρ' γράφεσθαί φησιν ὁ Ἀρίσταρχος καὶ [illegible] βάλλετο δ' αἰεὶ κὰπ φάλαρ' εὐποίητα διὰ τοῦ π̄ οὐ καλῶς. [illegible] καὶ τὰ φάλαρα καναχὴν εἶχεν:- κὰπ φάλαρ' εὐποίηθ': ἡ διπλῆ ὅτι [illegible] κὰπ φάλαρα [illegible] καναχὴν ἡ πήληξ [illegible] καὶ τὰ φάλαρα [illegible]. φάλαρα δὲ τὰ κατὰ τὸ μέσον τῆς περικεφαλαίας μικρὰ ἀσπιδίσκια. ἅτινα κόσμου χάριν ἐπιτίθεται:-

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισ ἀγόρευον.
αἴας δ' οὐκ ἔτ' ἔμιμνε. βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
δάμνα μιν ζηνός τε νόος. καὶ τρῶες ἀγαυοὶ
βάλλοντες. δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε. βάλλετο δ' αἰεὶ
κὰπ φάλαρ' εὐποίηθ'. ὁ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνε.
ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον. οὐδ' ἐδύναντο
ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι. ἐρείδοντες βελέεσσιν.
αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι. κὰδ δέ οἱ ἱδρὼς
πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν. οὐδέ πῃ εἶχεν
ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.
ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν ἀχαιῶν.
ἕκτωρ αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστὰς
πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ. αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν·
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε. τὸ μὲν τελαμώνιος αἴας
πῆλ' αὔτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ. τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
γνῶ δ' αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα. ῥίγησέν τε
ἔργα θεῶν. ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κεῖρε
ζεὺς ὑψιβρεμέτης. τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
νηῒ θοῇ. τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ·
ὣς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ ἀχιλλεὺς
μηρὼ πληξάμενος. πατροκλῆα προσέειπεν·

ἀριστάρχειος καὶ συνάπτει καὶ φάλαρα γράφει [illegible]

συνάπτεον μέχρι τοῦ θεῶν [illegible]

πρὸ τὴν [illegible] τὴν μὲν πρύμνην [illegible]

ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· ἡ διπλῆ ὅτι δοκεῖ μάχεσθαι. εἰ γὰρ ἀπήραξε κατὰ συμπέρασμα ὅ ἐστιν ἀπέθραυσεν, πῶς ἐπιφέρει τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις· ὃ πρότερον μὴ ἀποκεκομμένον. ἀλλ' ὅτε δὴ ἔσεισεν ὁ αἴας ἀπὸ [illegible]. ὁ μὲν οὖν ἀρίσταρχος τὸ συμπέρασμα λέγει προσφέρεσθαι εἶτα κατὰ μέρος [illegible] ὡς πολλάκις. ὁ δὲ [illegible] τὸν δὲ [illegible] δόρατι παίσας ἀπέκλασεν. ἐκ[illegible] δὲ τοῦ δόρατος [illegible]. [illegible] ὅτι ἀπάραξε. καὶ κόλον δὲ [illegible] κατὰ συμπέρασμα. [illegible] αἰχμὴ [illegible] τοῦ δόρατος [illegible] φαίνεται γὰρ ὁ αἴας μικρὸν [illegible] πειράζων κραδαίνειν. ἀποπεσούσης δὲ ταύτης [illegible] κενὸν [illegible] τὸ δόρυ καὶ τὸ αὔτως προσκεῖται [illegible] κραδαίνειν οὐ δυνάμενος αὐτῷ χρῆσθαι. [illegible] καὶ τὸν γὰρ ἀντὶ τοῦ δὲ λαμβάνουσι. τῆλε γὰρ ἀπ' αὐτοῦ:-

οὕτως λόγον ὁ ἀσκαλωνίτης κατὰ [illegible] τίθεμαι

κόλον δόρυ· [illegible] οἱ κολοβοὶ κέρατα βόες κόλοι [illegible]:-

ἐπὶ μήδεα κεῖρε· οὕτως ἀρίσταρχος κεῖρε [illegible] ἔκοψεν [illegible] τῆς μάχης [illegible] μὴ δεῖν [illegible]:-

ἀριστάρχου κεῖρε ἐν τοῖς ἄλλοις κείρει:

νηῒ θοῇ· ἡ διπλῆ ὅτι [illegible] πρύμνης λαμβάνει κατὰ [illegible] τὸ σημαινόμενον [illegible] κατὰ συναμφοτέρων ἀσβέστη [illegible] μᾶλλον οὕτως γὰρ [illegible] ἀσβέστη καθάπερ ἔτι [illegible] ἀσβέστη [illegible] κέχυτο φλόξ. [illegible] ἀσβέστη [illegible] οὐ γὰρ [illegible] καὶ [illegible] τοιοῦτος σχηματισμὸς ὁμηρικός:-

καὶ

μὴ δὴ νῆας ἕλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται: [illegible] πληθυντικῶς πέλονται καὶ οὐ πέλη[illegible]. ὁμοίως τοῖς [illegible] λαὸν ἀγείρω: ὁμοίως τοῖς ἄλλοις [illegible] σημαῖνον μέλλον [illegible] παρέθηκε. [illegible] πένθος Ἀχαιΐδας [illegible] οὕτως δὲ καὶ [illegible] μὴ δὴ νῆας ἕλωσι: ταῦτα ὁμολογουμένως [illegible] ὑπερβαλλούμενος [illegible] [illegible] προσωποποιΐαν [illegible]

ὄρσεο διογενὲς πατρόκλεις. ἱπποκέλευθε.
λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἰωήν.
μὴ δὴ νῆας ἕλωσι. καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται.
δύσεο τεύχεα θᾶσσον. ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
ὣς φάτο. πάτροκλος δὲ κορύσσετο. νώροπι χαλκῶι.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
καλάς. ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε.
ποικίλον. ἀστερόεντα. ποδώκεος αἰακίδαο.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον. αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμωι κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν. δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε. τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον ἀμύμονος αἰακίδαο.
βριθὺ μέγα στιβαρόν. τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος ἀχαιῶν
πάλλειν. ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι ἀχιλλεύς.
πηλιάδα μελίην τὴν πατρὶ φίλωι πόρε χείρων
πηλίου ἐκ κορυφῆς. φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
ἵππους δ' αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγε.
τὸν μετ' ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιστα.
πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχηι ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
τῶι δὲ καὶ αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους
ξάνθον. καὶ βαλίον. τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην.
τοὺς ἔτεκε ζεφύρωι ἀνέμωι ἅρπυια ποδάργη

ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον: [illegible]

[illegible]

ξάνθον καὶ βαλίον: [illegible]

ἅρπυια: [illegible] ποδάργη: [illegible]

τοὺς ἔτεκε ζεφύρωι: [illegible]

βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο·
ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα πήδασον ἵει·
τόν ῥά ποτ' ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' ἀχιλλεύς·
ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι·
μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν ἀχιλλεὺς
πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν. οἱ δὲ λύκοι ὣς ρι θ
ὠμοφάγοι. τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή·
οἵ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δῃώσαντες
δάπτουσιν. πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν.
καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν. ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
ἄκρον. ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
στήθεσιν ἄτρομός ἐστι. περιστένεται δέ τε γαστήρ.
τοῖοι μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος αἰακίδαο
ῥώοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵστατ' ἀχιλλεύς.
ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί. ᾗσιν ἀχιλλεὺς
ἐς τροίην ἡγεῖτο διῒ φίλος· ἐν δ' ἄρ' ἑκάστῃ
πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῗσιν ἑταῖροι.
πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο τοῖς ἐπεποίθει
σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσε·
τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε μενέσθιος αἰολοθώρηξ.
υἱὸς σπερχειοῖο διϊπετέος ποταμοῖο·
ὃν τέκε πηλῆος θυγάτηρ καλὴ πολυδώρη.

[Left margin glosses: ζηνόδοτος πάντη ἀνακεῖται (?) · ἐρευγόμενοι ... πρὸς ἀφετῆρ (?) · ὡς ἐν ... · ὃν τέκε ... (?)]

λάψοντες γλώσσῃσιν: ὅτι ζηνόδοτος γράφει λάψαντες. δηλοῦται δὲ ἤδη πεπωκότες καὶ ἐκλέλυται ἡ ἔμφασις. οἱ μὲν γὰρ αἵματι πεφορημένοι καὶ διψῶντες ὁρμῶσιν ἐπὶ τὴν κρήνην ὡς ἂν τοῦτο παρατήρημα. ἐσχηματισμένως δὲ τὸ μὲν ζηνοδότειον τὸ ἑξῆς δὲ ἀπὸ κρήνης ἴασιν. οὐκ ἔστι δὲ ἀπὸ κρήνης πιόμενοι πορεύονται. ὀνοματοποιεῖται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ γινομένου ἤχου ἐπὶ τῶν κυνῶν καὶ τῶν λύκων:—

μελανύδρου: ἀντὶ τοῦ βαθέος· ἐπεὶ φύσει μέλαν καὶ γνωτὸν καὶ πᾶν μέλαν ἐκ τοῦ ὕδατος τὸ ἐν βάθει ... οἱ δὲ τὸ σκιαρὸν τὸ μέλαν:—

στήθεσιν ἄτρομός ἐστι: ὅτι ἐστὶ μὲν ἐκδέξασθαι καὶ τὸ ἀφόβως ἔχει· τὸ ὁμολογούμενον ... καταστρέφει ἐν ᾧ τὸ ... περὶ δὲ παρ' ἐν ... πέπτωκεν ... ἐπὶ τῆς ... καὶ τὸ περιστένεται ἀντὶ τοῦ εἰς ἀτρεκὲς διὰ τὸ ἐμπεπλῆσθαι τοῦ αἵματος:—

ἄκρον ἐρευγόμενοι: τὴν πρὸς λέξιν τοῖς ἀμφοτέροις δίδομαι. κρεῖττον τὸ γὰρ σημαινόμενον αὐτοῖς ἀπηλλ... οἱ πίνοντες ἀεὶ προσφέρονται ὕδωρ:—

τῆς μὲν ἰῆς στιχός: στίχος ὁ στριχὸς ἀπὸ τῆς στιχός. τὸ δὲ ἰῆς περισπῶσιν καὶ τὸ ἰῇ δὲ ἑρμηνεύεται ... οὐδὲ ἴα κατὰ τὸ μονήρη γηνείω ... ὄντος ... οὐ γὰρ πάντως ... θρέος ... δὲ ἡ διπτερεια τοῦ:—

σπερχειοῖο διϊπετέος: ἤτοι ὑπὸ διὸς πεπληρωκότος διὰ τὸ ἀπὸ τῶν ὀμβρίων ὑδάτων αὔξεσθαι τοὺς χειμάρρους κινδυνεύοντας:—

ὃν τέκε πηλῆος θυγάτηρ: ὁ φερεκύδης τὴν πολυδώραν φησὶ ... ἀχιλλέως οὐκ ἔστι δὲ καὶ ὁ μὴ ἀνακαλουμένη ... θυγατέρα ὁμώνυμον ... καὶ ... πρὸς ἀχιλλέα συγγενῆ:—

εἰ κτιμένος πηλέυς πολυδώρηνες σχ: ὡς μὲν σταφύλου φησὶν ἐστὶ τῶν θεσσαλικῶν ἐξ ἀρχῆς ... ἀκτορος θυγατρὸς φερεκύδης δὲ ἐξ ἀντιγόνης τῆς εὐρυτίωνος. ἄλλοι δὲ ἐκ λαοδαμείας τῆς ἀλκμαίωνος:—

† περιήρεος υἷι: διὰ τοῦ ῑ μόνου γράφει ὁ ἀρίσταρχος συλλαβήν. διὸ προπερισπαστέον ὁμοίως τῷ μηλήϊοι ὑἷϊ ἐοικώς. εἰ μέντοι διὰ τῆς ει διφθόγγου ἐγράφετο ἢ ἀρίσταρχος περιεσπᾶτο ἀπαθείας οὔσης τῆς ἰσοτονίας ὁμοίως τῷ υἱεῖ ἐπὶ ὠκεανοῖο:—

τῆς δ' ἑτέρης: ὅτι ἐπὶ τῆς δευτέρας εἴρηκε ἑτέρας. διὰ τὸ μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μέτρον εἰπεῖν δευτέρας. πρὸς αὐτὸ δὲ τὸ προδεδηλωμένῃ τῆς δευτέρης κέχρηται:— παρθένιος τὸν ἔτικτε: ὅτι παρθένιος λέγεται ὁ ἐξ ἔτι παρθένου νομιζομένης γεννηθεὶς σκότιος ἢ κατὰ λαθραίαν μῖξιν. καὶ οὐκ ἀπὸ νομίμου γάμου. καὶ ὅτι τὸ χορῷ καλὴ προσεκλήθη ἐν καλλιχόρῳ διαπρέπουσα ἐν τῷ χορεύειν:—

Χρυσηλακάτου· καλλιτόξου, ἤ χρυσοῖς τόξοις χρωμένης· ἠλακάτη γὰρ καὶ ὁ κάλαμος καὶ τὸ γυναικεῖον ἔργαλεῖον ἐξ οὗ τὸ νῆμα ἐπλέκοντο ... ὁ ποιητὴς ἠλακάτη ... ἔχουσα. καὶ τὸ ὑπὲρ τὸ ἱστίον ... ὑπὸ ἠλακάτα ...:—

κελαδεινῆς: κυνηγετικῆς· παρὰ τὸν κέλαδον ἐν τοῖς κυνηγεσίοις ... καὶ ἐν τῇ θήρᾳ ...:—

αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβάς: ὅτι οἱ τῶν θηλειῶν θάλαμοι ὑπερῷοι ...:—

ἑρμείας ἀκάκητα: ... ἀντὶ τοῦ ἀκακήτης ... ὡς κυανοχαῖτα ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης ...

ἐξάγαγεν φόωσδε: ὅτι ... γράφει πρὸ φόωσδε ...:—

προφόωσδε

σπερχειῷ ἀκάμαντι· γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα.
αὐτὰρ ἐπίκλησιν κόρῳ περιήρεος υἷϊ.
ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε. πορὼν ἀπερείσια ἕδνα. (ἕδνα ταῦτ' ἤν ...)
\> τῆς δ' ἑτέρης εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε.
\> παρθένιος. τὸν ἔτικτε, χορῷ καλὴ πολυμήλη.
φύλαντος θυγάτηρ. τῆς δὲ κρατὺς ἀργεϊφόντης
ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένῃσιν (κακῶς τὸ ... ἠράσατο)
ἐν χορῷ ἀρτέμιδος, χρυσηλακάτου. κελαδεινῆς.
\> αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβὰς. παρελέξατο λάθρῃ.
ἑρμείας ἀκάκητα· πόρεν δέ οἱ, ἀγλαὸν υἱὸν (ἀρίσταρχος προπαροξύνει· οἱ δὲ ἄλλοι ...)
εὔδωρον. πέρι μὲν θείειν ταχὺν. ἠδὲ μαχητήν.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε μογοστόκος εἰλείθυια
ἐξάγαγεν φόωσδε καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγάς. (οὕτως ἀρίσταρχος φόωσδε ...)
τὸν μὲν ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος ἀκτορίδαο
ἠγάγετο πρὸς δώματ' ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα.
τὸν δ' ὁ γέρων φύλας. εὖ ἔτρεφεν. ἠδ' ἀτίταλλεν.
ἀμφαγαπαζόμενος ὡσεί θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα·
τῆς δὲ τρίτης. πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
μαιμαλίδης. ὃς πᾶσι μετέπρεπε μυρμιδόνεσσιν
ἔγχει μάρνασθαι μετὰ πηλείωνος ἑταῖρον·
τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα φοῖνιξ
πέμπτης δ' ἀλκιμέδων. λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἀχιλλεὺς
στῆσεν ἐῢ κρίνας. κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
μυρμιδόνες. μή τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω.

† πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν: ἡ διπλῆ ὅτι Ζηνόδοτος ἐν ποιῶν γράφει χεῖρας τοῦ ... [illegible] οἷον ἐνεμεσάσθη γίνεται δὲ ἀδιανόητον διὸ δὴ οὕτως ... γράφει ἠιτιάασθε. καὶ ὅτι πάνθ' ὑπὸ μηνιθμὸν ἤτοι μετὰ πάσης μηνίδος καὶ χόλου. ἢ κατὰ πάντα τὸν τῆς μηνίδος χρόνον:— σχέτλιε Πηλέος υἱέ, ὅτι ἀπὸ τοῦ ... [illegible] ἐστὶ τὸ μιμητικὸν καὶ ἐμφατικὸν τὸ τὰ ἐλέγχων ἕκαστος ἐμὲ ἠιτιάασθε. καὶ ὅτι χόλῳ ἀρσενικῶς ἀντὶ τοῦ χολῇ ὑπὸ ... κομικῶς οὐ γάλακτι ἀλλὰ χολῇ:— ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι: ἐπὶ τὴν τῶν συλλαβῶν ὀξεῖαν ἀναγνωστικὴν γὰρ ἐστὶν ἡ μὲ ταῦτά με ἀγειρόμενοι οὕτως καὶ ἀρίσταρχος. ὁ μέντοι κρατήτειος ... [illegible] γραφὴν οὐκ ἔχουσαν ... :— ×

ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι
ὑπὸ πάντα τὸν τῆς ὀργῆς χρόνον
※ πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν. καί μ' ᾐτιάασθε ἕκαστος.
› σχέτλιε Πηλέος υἱέ. χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ.
νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους.
οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
αὖτις. ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε. νῦν δὲ πέφανται
φυλόπιδος μέγα ἔργον. ἕης τὸ πρίν γ' ἐράασθε.
ἔνθά τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων. Τρώεσσι μαχέσθω.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν. ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
δώματος ὑψηλοῖο. βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε. κόρυς κόρυν. ἀνέρα δ' ἀνήρ.
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων. ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσοντο.
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων. ἕνα θυμὸν ἔχοντες.
πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
κὴρ ἴμεν ἐς κλισίην. χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε
› καλῆς. δαιδαλέης. τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι. ἐΰ πλήσασα χιτώνων.
χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων. οὔλων τε ταπήτων.
ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον. οὐδέ τις ἄλλος

Left margin (at line 4): ταῦτα δὲ ἐπ... ρασὶ χ... ταλτέον δὲ ἐπὶ τὸ νηλεές:—

Right margin (at line 8): ὁρίζεται γ' ... θαμὰ ἐβάζετε:

Right margin (at line 12): μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε̄ ... ἄρθεν ... ῥαψῳδίᾳ ... λαμβάνοντες ... τοῦ ἄρσαντες καταθυμόν:—

ρκ

Left margin (at line 17): στικτέον μᾶλλον ... ἐφέστασαν

Right margin (at line 18): γρ. θωρήσσοντο

Right margin (at line 23): ζηνόδοτος ... θῆκε ἐπὶ νηὸς ἰόντι:—

† καλῆς δαιδαλέης: ὅτι οὐ διὰ δὲ κατ' αἴτιον ἀπέλιπε τὸν Ἀχιλλέα γεννήσασα ἡ Θέτις καθάπερ οἱ νεώτεροι ποιηταί. ἀλλὰ συνεβίου Πηλεῖ. ἐκπέμπει γοῦν ἐπὶ τὸν πόλεμον Ἀχιλλέα καί φησιν. τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληΐον εἴσω ἐπὶ τοῦ οἰκουμένου:— οὔλων τε ταπήτων: οὔλων ὡς οὐδ' ... πρόσρησις διὰ τὴν ... τῆς ... :—

Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε: [illegible] Πελασγικέ: [illegible]

Δωδώνης μεδέων: [illegible]

ἀμφὶ δὲ Σελλοί: [illegible]

Σελλοί: [illegible]

ὑποφῆται: [illegible]

ἀνιπτόποδες: [illegible]

ἠμὲν δή ποτ' ἐμόν: [illegible]

οὔτ' ἀνδρῶν τις ἔπινεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον.
οὔ τέῳ σπένδεσκε θεῶν. ὅτι μὴ διῒ πατρί
τόν ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
πρῶτον. ἔπειτα δ' ἔνιψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι·
νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας. ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον.
εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ· λεῖβε δὲ οἶνον,
οὐρανὸν εἰσανιδών. δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον.
οἱ θεσσαλοὶ πελασγικοὶ λέγονται
Ζεῦ ἄνα· δωδωναῖε. πελασγικὲ. τηλόθι ναίων.
δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ, σελλοὶ
σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται. ἀνιπτόποδες. χαμαιεῦναι.
ἠμὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο·
※ τίμησας μὲν ἐμέ· μέγα δ' ἴψαο λαὸν ἀχαιῶν.
ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ.
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω, νηῶν ἐν ἀγῶνι.
ἀλλ' ἕταρον πέμπω πολέσιν μετὰ μυρμιδόνεσσι
μάρνασθαι. τῷ κῦδος ἅμα πρόες εὐρύοπα ζεῦ.
θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν. ὄφρα καὶ ἕκτωρ
εἴσεται. ἤ ῥα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν
ἡμέτερος θεράπων. ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
μαίνονθ'. ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον ἄρηος.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται.
ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι. καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα ζεύς.
τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε.

※ τίμησας μὲν ἐμέ: [illegible]

※ εἴσεται ἤ ῥα καὶ οἶος: [illegible]

τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι: [illegible]

νηῶν μέν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
δῶκε· σόον δ᾽ ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
ἤτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος διῒ πατρὶ
ἂψ κλισίην εἰσῆλθε. δέπας δ᾽ ἀπέθηκ᾽ ἐνὶ χηλῷ·
στῆ δὲ πάροιθ᾽ ἐλθὼν κλισίης. ἔτι δ᾽ ἤθελε θυμῷ
εἰσιδέειν τρώων καὶ ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ᾽ ἅμα πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
ἔστιχον. ὄφρ᾽ ἐν τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν·
αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
εἰνοδίοις. οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες·
αἰεὶ κερτομέοντες. ὁδῷ ἔπι οἰκί᾽ ἔχοντας.
νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι·
τοὺς δ᾽ εἴ περ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης
κινήσῃ ἀέκων. οἳ δ᾽ ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες·
πρόσσω πᾶς πέτεται. καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι·
τῶν τότε μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες.
ἐκ νηῶν ἐχέοντο. βοὴ δ᾽ ἄσβεστος ὀρώρει·
πάτροκλος δ᾽ ἑτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας.
μυρμιδόνες. ἕταροι πηληϊάδεω ἀχιλῆος.
ἀνέρες ἔστε φίλοι. μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
ὡς ἂν πηλείδην τιμήσομεν. ὃς μέγ᾽ ἄριστος
ἀργείων παρὰ νηυσὶ. καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
γνῷ δὲ καὶ ἀτρείδης εὐρὺ κρείων ἀγαμέμνων
ἣν ἄτην. ὅ τ᾽ ἄριστον ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.

ἣν ἄτην· ὅ· τὸ δὲ ἐπ᾽ [illegible] ἐστιν ὅ· τὸ ὅ [illegible] τῶν ἀχαιῶν ἐκείνων·—

Marginal glosses (left): ἡ δὲ κραδίη (beside line 11).

Marginal glosses (right): οἱ ἐν χηλῷ κιβωτῷ (beside line 2); ἐν ἀποθήκῃ (beside line 4); ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες· θάρσος ἔχοντες (beside line 11); προπετεῖς πρὸ ἡλικίας (beside line 12); ὅτι ἐστὶ δῆλον (above line 22).

ρκα ἔθος

εἰνοδίοις οὓς παῖδες· ὅτι τὴν αὐτὴν διάνοιαν διὰ τὸ ἐξῆς καὶ ἀνωτέρω εἰρηται:— αἰεὶ κερτομέοντες ἀναφέρεται τὸ κερτομέοντες τίθησιν ἐπὶ τοῦ δι᾽ ἔργον ἐρεθίζειν, ἀπαράδεκτον καὶ ὅτι διὰ τοῦ προειρημένου στίχου ταὐτὸν ἡρμήνευσε· τὸ γὰρ εἰνοδίους ταὐτόν ἐστι τῷ ὁδῷ ἔπι οἰκί᾽ ἔχοντας· καὶ τὸ ἐριδμαίνωσι τῷ κερτομέοντες. καὶ τὸ αἰεὶ τῷ ἔθοντες ἐξ ἔθους συνεχῶς ἐποιοῦν:—

προσεωπᾶ ἐπὶ τούτοις ὁ· πληθυντικὸς ἐκ τοῦ οἳ δ᾽ ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες ἑνικὸν ἐπιφέρει πρόσσω πᾶς πέτεται, τῷ ἐν μοίρᾳ τοῦ πᾶσ· πληθυντικῶς ἀντὶ μόνον τὸ σχῆμα ἐπὶ κοινὸν ὅμοιον τὸ ἥρωες ἀντὶ μόνου:—

ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ' ὡς εἴδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντε,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
μηνιθμὸν μὲν ἀπορρῖψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι·
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
νηῒ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος·
τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
κάππεσεν οἰμώξας, ἕταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν
ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἡμιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
νῆας ἀν' ἀγλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεύς,
※ ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι
καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,

ἐλπόμεναι παρὰ ναῦφι· ὁ ἰδίως [illegible] ρηκεν φάλαγγες ἐλπόμενοι προσδοκῶντες τὸν [illegible] παρὰ ταῖς ναυσὶν εἶναι φα[illegible]· [illegible] ἐλπιζόμενοι:—

ἀριστεύεσκε· ἠρίστευε.

[illegible] πυρ:—

ὑπερράγη [illegible]

πρώονες· [illegible]

※ ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαί· ὁ [illegible] οἱ κόλποι [illegible] ἀνέμνησας τῆς ποιήσεως φάλαγγος [illegible] ἄνεμος [illegible] ὁ Πάτροκλος [illegible] καὶ [illegible]:— πρώονες· οἱ λόφοι τῶν ὀρῶν [illegible]:— οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ· [illegible] ὁ [illegible] καὶ [illegible] πάχυτητα τῆς [illegible] ὑπὸ τὸ [illegible] αἰθὴρ τοῦ [illegible] διὸ [illegible] φησὶ καὶ τοῦ αἰθέρος [illegible] νεφέλης [illegible]:—

ὣς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήϊον πῦρ
τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ' οὐ γίγνετ' ἐρωή·
οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
ἔγχεϊ ὀξυόεντι· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος· ὁ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
> κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὖτα Θόαντα
στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα·
φυλεΐδης δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῇ
νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
> νεστορίδαι δ'· ὁ μὲν οὔτασ' Ἀτύμνιον ὀξέϊ δουρὶ
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
ἤριπε δὲ προπάροιθε, Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθεὶς
στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε·
δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.

ζητῶ περὶ τοῦ τόνου τοῦ ὑποείκον πῶς δεῖ ἀναγινώσκειν:

τῶν ἡγεμόνων βέλτιον ἡ συνάφεια τῆς ἄνω προσνέμει:

μύες καλοῦνται δὲ συνεστραμμέναι σάρκες:

μετὰ τὸν δὲ συναπτέα:

ἀνθίσταντο: ἐν ἄλλοις τὸ ἀνθίσταντο οὐ χιαστὰ ἐπίρρημα καὶ ἵσταντο ὁ σημ.: αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος· τοῦτο καὶ ἀπ' ἀμφοῖν ἀρχῆς δύναται λαβεῖν ἵνα σῴζωμεν ἐστὶ τὸ υἱὸς κοινὸν δὲ μόνον τὰ ἄλλα κατὰ ἀκολουθίαν τῆς διανοίας τοῦ λ.:—

πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν· ἔστι Τρωϊκὸς ὁ Θόας οὗτος:—

μετὰ δὲ συναπτέον: νεστορίδαι δ'· ὁ μὲν οὔτας' πρὸς τὸ σχῆμα· ὅ(τι) ἀντὶ τοῦ νεστοριδῶν· ὁ μὲν Ἀντίλοχος οὔτασ' Ἀτύμνιον· ὁ δὲ Θρασυμήδης Μάριν:—

ἄχρις ἄραξε: Ἀρίσταρχος ὡς μέχρις ἀφίησι καὶ ἐστί ... ἐκεῖνο δὲ ἔχομεν λέγειν ὅτι τὰ ἀπό τοῦ ἐπιρρήματα ... ἔσχει τὸ ἄμις. ἄμις. μόγις. ἄχρις. αὖθις. ὁ σύνδεσμος δὲ τὸ χρεὶς καὶ ἀμφίς. διὸ μακρὰν ... ἤτοι ... τὰ μέντοι ... ἤτοι βραχεῖαν ... ἡ ... διὸ ... τὸ αὖθις ... δοκεῖ δέ μοι ἀποφυγεῖν ... καὶ ... κατὰ τὸ τέλος. αὖθις αὖθι αὖθιν. τὸ δὲ τοιοῦτον ... τοῦ ... :—

ὣς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι: ἡ διπλῆ ὅτι πρὸς τὸ ἑλληνιστὶ δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς. καὶ ἡ ὑπὸ πρόθεσις παρεῖται· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὣς τὼ μὲν ὑπὸ δοιῶν κασιγνήτων δαμέντε:-

ὣς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
βήτην εἰς ἔρεβος, σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
υἷες ἀκοντισταὶ ἀμισωδάρου, ὅς ῥα χίμαιραν
θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
αἴας δὲ κλεόβουλον ὀϊλιάδης ἐπορούσας
ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
πηνέλεως δὲ λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον (μάτην) δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον· ἔνθα λύκων μὲν
ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν· ἀμφὶ δὲ καυλὸν
φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνε
πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
μηριόνης δ' ἀκάμαντα κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισι
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
ἰδομενεὺς δ' ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλέϊ χαλκῷ
νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.

ἤμβροτον ἀλλήλων μέλεον δ' ἠκόντ(ισαν): ὅτι μέλεον ἀντὶ τοῦ μελέως, ὅ ἐστι ματαίως. καὶ διὰ παντὸς οὕτως ὁ ποιητὴς χρῆται· οἱ δὲ τραγικοὶ ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ καὶ ταλανός καὶ ἡ συνήθεια· πρὸς ὃ καὶ ἡ σημείωσις:—

θεῖνε: ἀντὶ παρῳχημένου τὸν ἐνεστῶτα τάσσει· ποικίλλει δὲ συνήθως τὴν πληγήν:—

κιχείς: ἀπὸ τοῦ κίχημι. ἢ τῆς κιχὼν παθητικὴ ὡς τῆς λιπὼν ἢ λιπείς. τοῦ ἐριπὼν ἠριπώς:—

αἵματος ὀφθαλμοί: μακρὰ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ὀφθαλμοί· ἀσαφὴς δὲ ὁ λόγος· ἐνεπλήσθησαν δὲ αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αἵματος· ὁ δὲ διὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν ῥινῶν χανὼν ἀπέπνευσεν:—

† ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσιν ἐπέχραον: ὅταν ἐπὶ σφοδρὰν ἔφοδον δηλῶσαι θέλῃ, λέοντι φησὶν ἢ κύμασι παραβάλλει· ἤτοι ὁμοίως πρὸς ἀντιπάλους [illegible] τὴν τοῦ πλήθους ἔφοδον ἐμφῆναι βουλόμενος, τὰ ἀθρόως ἐφορμῶντα ζῷα, ὡς ἐνταῦθα τοὺς λύκους:— ὑπὲκ μήλων: μήλων προβάτων καὶ αἰγῶν ἐν ἄλλοις μὲν ὅτε καὶ αἶγας. προβάτων πάντα ἑκάστου τὰ θρέμματα οἱ παλαιοὶ καὶ ἀπὸ μὲν προβατικὸν χρόνου [illegible]:—
ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν: [illegible] οὕτως δὴ γράφειν διέτμαγεν ὡς [illegible] διέτμαγον [illegible] παθητικόν· τὸ γὰρ διέτμαγον ἐν ἐνεργητικῷ:—

ἀρχὴ μάχης Δαναοὶ [illegible]

οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαστος· [illegible]
ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι ΡΚΓ
σίνται, ὑπὲκ μήλων αἱρεύμενοι, αἵ τ' ἐν ὄρεσσι [illegible]
› ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἳ δὲ ἰδόντες
αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
ὣς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἳ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
› Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
ἵετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο
ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους
› σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους.
› ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω ΡΚΔ
αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ,
ὣς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε.
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν· Ἕκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
› ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἳ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
πάσας πλῆσαν ὁδούς, ἐπεὶ ἂρ τμάγεν· ὕψι δ' ἀέλλη
σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι

Αἴας δ' ὁ μέγας: [illegible]
σκέπτετ' ὀϊστῶν: [illegible]
ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος: [illegible]
αἰθέρος ἐκ δίης: [illegible]
ἐκ δίης: [illegible]

ἄμ' ἐνεφέλαι ἐντοῖς αἰθέρι:— ἐν πρώτῳ ῥυμῷ: [illegible]
ὁ ὑποζύγιος [illegible] πρὸ [illegible]:—

ἄψορρον προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
πάτροκλος δ᾽ ᾗ πλεῖστον ὀρινόμενον ἴδε λαὸν.
τῇ ῥ᾽ ἔχ᾽ ὁμοκλήσας. ὑπὸ δ᾽ ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
πρηνέες ἐξ ὀχέων. δίφροι δ᾽ ἀνακυμβαλίαζον.
ἀντικρὺ δ᾽ ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι
πρόσσω ἱέμενοι· ἐπὶ δ᾽ ἕκτορι κέκλετο θυμὸς.
ἵετο γὰρ βαλέειν. τὸν δ᾽ ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
ὡς δ᾽ ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
ἤματ᾽ ὀπωρινῷ. ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
ζεύς. ὅτε δή ῥ᾽ ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας.
ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι. θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες.
πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ᾽ ἀποτμήγουσι χαράδραι.
ἐς δ᾽ ἅλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι.
ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ (ἐπὶ κεφαλήν). μινύθει δέ τε ἔργ᾽ ἀνθρώπων.
ὡς ἵπποι τρῳαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.
πάτροκλος δ᾽ ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας.
ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές. οὐδὲ πόληος
εἴα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν. ἀλλὰ μεσηγὺ
νηῶν. καὶ ποταμοῦ. καὶ τείχεος ὑψηλοῖο.
κτεῖνε μεταΐσσων. πολέων δ᾽ ἀπετίνυτο ποινήν.
ἔνθ᾽ ἤτοι πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ
στέρνον γυμνωθέντα παρ᾽ ἀσπίδα. λῦσε δὲ γυῖα.
δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ θέστορα ἤνοπος υἱὸν

ρκε

[illegible] κριτῶν

ἐν ἄλλῳ· ἄψορρον προτὶ ἄστυ ἐλιχθέντ᾽ ὑπ᾽ ἄλλων

πρηνέες ἐξ ὀχέων· οὕτως ἀεὶ τὰ [illegible] ἀνακυμβαλίαζον διὰ τοῦ α΄· οὐ γὰρ ἐκάστοτε τὰ [illegible] μετὰ [illegible] παρὰ τοῖς ἴωσιν:—

οὕτως ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ ἀνεκυμβάλιζον.

τῇ ἀντικρὺ [illegible]

πολλὰς δὲ κλιτῦς· ἐχρῆν μὲν διὰ τὸ κλιτύας οὐ [illegible] περισπᾶσθαι τὸ κλιτῦς ἀμφιβόλως, [illegible] ὁμοίως τοῖς κνημῖδας [illegible] [illegible] [illegible]· [illegible] [illegible] προσῳδίαι φανερὸς [illegible] περισπᾶν καὶ φησὶν [illegible] [illegible] [illegible] καὶ τὸ κλιτῦς [illegible] ἀμφίβολον [illegible] ἑκατέρων ὀνόματος [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἀντίκειται:—

ἀπὸ κλιτύων τῶν ὀρῶν:

χαράδραι· πρὸ τέρμονος ἢ ὀξεῖα [illegible] φάραγγες· προείρηται δὲ [illegible] [illegible]. οὕτως δὲ καὶ ἀρίσταρχος:—

ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ: [illegible] ἐπὶ κάρα [illegible] κατὰ [illegible] σημαίνει δὲ [illegible] καταφορὰν τοῦ ὕδατος. οὐ λέγει δὲ ὁ ποιητὴς [illegible] κάρα. ἀλλὰ κάρη. [illegible] τὸ κάρη τοῦ κάρηνον [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ἐν ἄλλῳ· βάλε ποιμένα λαῶν:

ὅπως περὶ [illegible] [illegible] [illegible] θέστορα τοῦ λόγου ὄντος περὶ τοῦ αὐτοῦ:—

[illegible]

δεύτερον ὁρμηθείς. οὐ ἀλλ' ἕκτον μετὰ τὸ ὁρμηθῆναι. ἀλλ' ἅμα δὴ ἀπαρχὴν ἐπαραράμενα αἰχμῆς γενέσθαι οὕτω τὸ ἑξῆς οὕτως· ὁ δὲ Θέστορα Ἤνοπος υἱὸν δεύτερον ὁρμηθεὶς ἔγχεϊ νύξε παραστάς:— ἧστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη. ὁ πτοηθεὶς· ἐκ γὰρ πλήγη, ἀντὶ τοῦ ἐξεπλάγη· γὰρ κατὰ μετάληψιν τοῦ ἠ εἰς ᾶ:— διὰ τὸ μὴ προσκεῖσθαι ὑποχρησιν τὴν ἀπὸ τῶν ἰχθύων τροφήν. ἱερὸν ἰχθύν. ἤτοι μέγαν, ἢ Ποσειδῶνος, ἢ τὸν ἄρξενα ἐπὶ τῶν ἡρώων μήπω κατὰ τὸ ἀρχαῖον διαγγέλλειν:—

δεύτερον ὁρμηθείς· ὁ μὲν εὐξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ

ἐνστραφείς ἧστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν

ἡνία ἠΐχθησαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστὰς

γναθμὸν δεξιτερόν· διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων·

ἕλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος. ὡς ὅτε τις φὼς

> πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενος. ἱερὸν ἰχθὺν

> ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ·

ὣς ἕλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ·

κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε. πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός·

αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ

μέσσην κὰκ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη

ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ

κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής·

αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα· καὶ Ἀμφοτερὸν· καὶ Ἐπάλτην·

Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην. Ἐχίον τε. Πύριν τε·

Ἰφέα τ'. Εὔιππόν τε. καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον·

πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ·

Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους

χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας·

κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·

αἰδὼς ὦ Λύκιοι. πόσε φεύγετε. νῦν θοοὶ ἔστε·

ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος. ὄφρα δαείω

ὅς τις ὅδε κρατέει. καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε

Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·

ἦ ῥα. καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.

ἕλκε χωρὶς τοῦ ι, Ἀρίσταρχος ἐξ ὧν· ἕλκε ἐκ δίφροιο:—

πέτρῃ ἔπι προβλῆτι· ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ὑπ' ἰχθύος φερόμενος εἴρηκε. ἱερὸν ἰχθὺν καθάπερ τινὲς ἀποδεδώκασι τὸν πομπίλον· οἱ γὰρ καμπύλον ἰχθὺν. ἀλλὰ καὶ νεώτεροι τὸν ἄνθρωπον καὶ εὐτραφῆ· τὸ ἱερὸν ποιοῦσι μέγα τὸ νενεμημένον:—

ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ· αἱ γὰρ ὁρμιαὶ λίνα πρὸς τὸ κέρας συρίγγια κεράτινα ἵνα μὴ ἀποτρώγωσιν οἱ ἰχθύες τὸ λίνον:— Ἀμφοτερόν. Ζηνόδοτος χωρὶς τὸ κύριον ὄνομα, ἀμφοτέρους· Ἀρίσταρχος δὲ δεξιτερὸν καὶ ἐσφάλησαν οἱ γραμματικοί. περὶ δὲ τῆς φωνῆς αὐτῆς ἀρχομένης τοῦ ἀνδρὸς ἐν ἑτέροις ἡμῖν εἴρηται:—

τοὺς χιτῶνα μὲν ἔχοντας, τὰς δὲ μίτρας μὴ ἐζωσμένας:—

ρκς

† οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες· ἀλέκτορσι τὸ ὁμοίωμα παρέκρινε· οὐ γὰρ ἄνθρωπος σημαίνει τὰ ζῷα ταῦτα ... καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος μεγαλοφυῶς ἐστι περὶ ταῦτα μάχεσθαι:—
ὣς οἳ κεκλήγοντες: ὡς φάμεν τὸ ἀπὸ ἀλέξας ... ὁ ποιητὴς οὕτω σχηματίζει:—

ρκζ

Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐπεὶ ἴδεν ἔκθορε δίφρου·
οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι.
πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται.
ὣς οἳ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν· (ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου κεκλήγοντες)
τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε.
ὤ μοι ἐγών, ὅ τέ μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν
μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὁρμαίνοντι.
ἤ μιν ζωὸν ἐόντα· μάχης ἄπο δακρυοέσσης
θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ.
ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω·
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη· ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες·
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα· πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ.
ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι·
ἕρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι·
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
αἴ κε ζῶν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε·
φράζεο· μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
υἱέες ἀθανάτων· τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις·
ἀλλ' εἴ τοι φίλον ἐστί· τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ.
ἤτοι μέν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.

Ἥρην δὲ προσέειπεν· ὁ Ζηνόδοτος καθόλου περιγράφει τὸν μὴ λίαν Διὸς καὶ τῆς Ἥρας οὐκ αἰσθόμενος ὅτι πολλὰ κατὰ συμπέρασμα λέγει ὁ ποιητὴς ἀφ' ὧν πρόσωπον ... καὶ οὐ δέον ἐστὶ ζητεῖν πῶς εἰ μὴ κατέμπροσθεν ἐστι τὸ μόριμον Πατρόκλου, ... ἐστί τι ... ἤ μιν ζωὸν ἐόντα· τὸ μὲν πρῶτον ἡ ἐξ ὑπονοίας· τὸ δὲ δεύτερον ... χαρίσιν:—

αἴ κε ζωὸν

οὐ φησὶ ... ζῶν ἀντὶ τοῦ ζωόν:—

ἀλλ' εἴ τοι φίλος

Ἀρίσταρχος φίλος ἐστί· ἄλλοι δὲ φίλον ἐστί:

αἴ κε ζῶν· οὕτως ζῶν ἀεὶ Ἀρίσταρχος ἀπὸ ... τὸν ζῶντα ... ζώομεν ... ἔσω:—
ὅνδε δόμονδε· τὸ ὅνδε εἰ τὸ ἔχει παρεπόμενα τὸ ἔνδον ... εἰ δὲ ὅμοιον ἐστὶ τὸ οἶκονδε ... οἶκον, πάλιν
ἐπὶ τῇ συντάξει ... θεῶν δὲ πρὸς ἄλλο ... ἐπὶ τῇ συντάξει:—

+ πέμπειν μιν θάνατόν τε: ὁ σοφὸς μὲν δῆμος ... καὶ ... ὅτι τοῖς ἀπαρεμφάτοις κέχρηται ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ πέμπε :-

χερσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰών,
πέμπειν μιν θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον,
εἰς ὅ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
ἔνθ' ἤτοι Πάτροκλος ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
ὅς ῥ' ἠῢς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,
τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα.
Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
δεύτερον ὁρμηθείς, ὁ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων,
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τὼ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δέ σφι
σύγχυτ', ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι.
τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὕρετο τέκμωρ·
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
ἀΐξας ἀπέκοψε παρήορον, οὐδ' ἐμάτησε·
τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

ἔνθ' ἤτοι Πάτροκλος: παρὰ Ζηνοδότῳ ὁ ἑξῆς στίχος καὶ κατὰ γαστέρα ... τὸν βάλε νείαιραν. ὁ δὲ ... τὸ ἑξῆς φαίδιμον Θρασύδημον ... :—

Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ: δεύτερον ὁρμηθεὶς ὁ δὲ Πήδασον:- ... οὔτασεν ... Πήδασος καὶ ... ὅτι ... ἄριστα ... οὔτασε ... ὁ δὲ Πήδασον ἤλασεν ἵππον ... κεῖται ... εἶτα νείαιραν ... γράφεται τὸ δεύτερον ὁρμηθείς :—

δεύτερον ὁρμηθείς· ὅτι ... καὶ οὐ ... ἀντὶ τοῦ Πήδασον δὲ οὔτασε. καὶ ὅτι δοκεῖ συγκεχύσθαι τὸ οὔτασε ... :—

ἔνθ' αὖ σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ·
πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὁ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῷ
πάτροκλος. τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός.
> ἀλλ' ἔβαλ' ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἁδινὸν κῆρ·
ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῒς.
ἠὲ πίτυς βλωθρή. τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι, νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
ὣς ὃ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς.
βεβρυχὼς. κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης·
ἠΰτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν
αἴθωνα μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσι·
ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος.
ὣς ὑπὸ πατρόκλῳ λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
> κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον
γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἄνδρασι, νῦν σε μάλα χρὴ
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός. εἰ θοός ἐσσι·
πρῶτα μὲν ὄτρυνον λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας
> πάντῃ ἐποιχόμενος, σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ·
σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' ἀχαιοὶ
> τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα·
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα·

ΡΚΗ ἀχερωῒς: δένδρον ὃ καλεῖται λεύκη ἣν οἱ δὲ φηγοῦ εἶδος ἤτοι πάντ[illegible]:- ἀλλ' ἔβαλ': ὁ νοῦς σαφὴς δ' αὐτοῦ ἔβαλεν αὐτὸν καὶ μὴ τὸ ἔγχος [illegible] ὅπου αἱ φρένες [illegible] τὴν ψυχήν:- τήν τ' οὔρεσι τέκτονες: [illegible] τὸ οὔρεσι καὶ τὸ τέκτονες [illegible]:-

ΡΚΘ κτεινόμενος μενέαινε: ὁ νοῦς τὸ μενέαινε [illegible] θυμῷ [illegible]:- γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ μετ' ἄνδρασι: τὸ μετ' ἄνδρασι ἑκατέρωθεν δύναται [illegible] [illegible]:- πάντῃ ἐποιχόμενος: [illegible]:- ἐμεῦ περὶ μάρναο: [illegible]:-

> τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι: ὁ νοῦς [illegible]

+ τέλος θανάτοιο κάλυψεν ὀφθαλμοὺς ῥῖνάς τ'· ὁ δὲ θάνατος αὐτοῦ ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ῥῖνας· ἐπεὶ οἱ τεθνηκότες οὔτε ὁρῶσιν οὔτε ἀναπνέουσιν οὔτε δὲ φρένας ἔχουσιν:— ἕλκε δόρυ· σὺ ἄρισταρχος εἷλκε, χωρὶς τοῦ ι ἔχουσιν [illegible] ἀττικῶς:— ἱεμένους φοβέεσθαι: ὁ Ζηνόδοτος γράφει ἐπεὶ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων, ὅτι ἐπεὶ τὸ μὲν ἵππων οὐκ ἔβαινον ἐπὶ τὰ ἅρματα ἀνάκτων τὸ ὅτι ἐρείψθησαν τὰ ἅρματα· ὁ Ἀρίσταρχος ἐπεὶ [illegible]· καὶ ποιμένος ὀφθαλμοὶ [illegible] ἀντὶ τοῦ διεσκέδασαν· ἢ ὅσον θεράποντες τοῦ [illegible] τέθνηκε [illegible] καὶ τὰ ἅρματα [illegible]:—

ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
ὀφθαλμοὺς ῥῖνάς θ'· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων
ἐκ χροὸς εἷλκε δόρυ· προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἕποντο·
τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας
ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἀΐοντι·
ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅ τ' οὐ δύνατ' ἀμῦναι.
χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν
ἕλκος, ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ
τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων.
εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
κλῦθι ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
εἰς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν
ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
ὀξείῃς ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
τερσῆναι δύναται, βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ·
ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλε
Σαρπηδὼν Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς ἀμύνει.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἄναξ τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι,
κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισι
κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν,
αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.

ὡς ἔχε παντὶ οὐ καὶ Ἀρίσταρχος

εἰς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· καὶ διπλῆ ὅτι οὕτως ὡς θέλησιν πάντοσ' ἀκούειν ὡς πάντοτε ἀκούειν ἀπὸ τῆς ἐκτόπου ὡς ἐπὶ ἀφιγμένου μᾶλλον· παρὰ γὰρ καὶ [illegible] κῆδος ὡς καὶ ἄνθρωπος ὅσον καὶ νῦν καταπονούμενος ἀκούσας· ἢ καὶ τὸ πάντοσ' ἀκούειν:—

πάντοσ' ἀκούειν, ὁ Ἀρίσταρχος τὸ πανταχοῦ ἀκούειν πάντοτε· Ζηνόδοτος πάντοτε ἀκούειν [illegible] · πάντοσε, ὡς πάντοθεν· τὰ γὰρ τοιαῦτα ἐπιρρήματα τοπικὰ [illegible], ἄλλοθεν ἄλλοσε [illegible]:—

ἄριστάρχου [illegible]

Σαρπηδὼν Διὸς υἱός, καὶ διπλῆ ὅτι [illegible] περὶ [illegible] γὰρ οὐδὲ [illegible] ἀμύνει [illegible] ὃ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς ἀμύνει:—

— αἰολικῶς κοίμησον ἀπὸ τοῦ κοίμησον:—

τὸ ζ [illegible] κατατεθνηῶτι:—

γλαῦκος δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί. ἤτοι αἰσθόμενος ἐπὶ τῷ φρενί, ἢ διαγαγὼν ἵνα κοινωνῇ· ἄλλο καὶ ἐχάρη ὅτι οἱ ὦκ' ἤκουσε:—

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε φοῖβος ἀπόλλων.
αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας. ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν τέρσηνε. μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
γλαῦκος δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί. γήθησέν τε.
ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
πρῶτα μὲν ὤτρυνεν λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας
πάντῃ ἐποιχόμενος. σαρπηδόνος ἀμφὶ μάχεσθαι.
αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθων.
πουλυδάμαντ' ἐπὶ πανθοΐδην καὶ ἀγήνορα δῖον.
βῆ δὲ μετ' αἰνείαν τε καὶ ἕκτορα χαλκοκορυστήν.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἕκτορ. νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων.
οἳ σέθεν εἵνεκα. τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
θυμὸν ἀποφθινύθουσι. σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
κεῖται σαρπηδὼν λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων.
ὃς λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ᾧ.
τὸν δ' ὑπὸ πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος ἄρης.
ἀλλὰ φίλοι πάρστητε. νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ. νεμεσήθητε [illegible]
μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται. ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
μυρμιδόνες. δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο.
τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν.
ὣς ἔφατο. τρῶας δὲ κατὰ κρῆθεν λάβε πένθος
ἄσχετον. οὐκ ἐπιεικτόν. ἐπεί σφισιν ἕρμα πόληος
ἔσκε. καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών. πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
λαοὶ ἕποντ'. ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

εἴρυτο· ἀρίσταρχος τελείως ἀπὸ τοῦ ἐρύω τὴν ὀξεῖαν ποιεῖ ἡμεῖς πάνυ· ὁ δὲ τυραννίων προπερισπᾷ, ἐκ τοῦ εἰρύω φάσκων αὐτὸ συγκεῖσθαι. δύναται δὲ τὸ εἴρυτο κλιθῆναι ἀπὸ τοῦ εἴρυμι ὁμοίως τῷ ἔζευκτο [illegible] [illegible] ἔργον ἐκτετάσθαι. ὅτι ἀεὶ οὐ μὴν καὶ ἐπὶ τοῦ εἰλυτο εἴρυτο:—

※ τρῶας δὲ κατὰ κρῆθεν: ἀρίσταρχος δι' ὀνόματος ἐκδέχεται τὴν λέξιν. ὁ προπερισπῶν ἡμεῖς πάνυ. καὶ οὐκ ἐπιφησὶ ὁ ποιητὴς τὸ κάρη ὀξυνόμενον θηλυκόν. ἀλλ' οἱ ἄλλοι πάντες. καὶ οὐδὲν θαυμαστόν. καὶ γὰρ ἄλλους παραλόγως σφόδρα ἐπὶ ἀλλ' ὧν πρὸς τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν λέξεις. τί οὖν θαυμαστὸν εἰ παρὰ τὸ κάρη ὀξυνόμενον κάρηθεν ἐστι καὶ κρῆθεν ἐν συγκοπῇ. τοῦτο δὲ φημὶ ἐπεὶ καὶ ἡσίοδος οὕτως ἐξεδέξατο ἐπὶ τοῦ κατ' ἄκρης κεφαλῆς:—

ὅτι ἐλλείπει ἡ περὶ πρόθεσις περὶ δαιμόνων

βραχέως μετὰ τοῦ χ' ἐτοιμαστέον λέγεται

ἕρμα: τὸ στήριγμα τῆς νεὼς πρὸς τὸ μὴ ἀνατρέπεσθαι ἐν τῷ πλεῖν. νῦν οὖν τούτου ἀποθανόντος ἀνατετράφθαι τὴν ἴλιον. οἱ δὲ τὸ ὑποστήριγμα. ὅθεν καὶ πίνδαρος ἔρεισμα ἀκράντου τὸ θέρεισμα. ἔοικε δ' εἰκὸς ἦν αὐξῆσαι τὸ οἴκτρον ἐπὶ μαρτυρῶν τοῦ ἀποθανόντι:—

βὰν δ' ἰθὺς δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφι
ἕκτωρ χωόμενος σαρπηδόνος. αὐτὰρ ἀχαιοὺς
ὦρσε μενοιτιάδεω πατροκλῆος λάσιον κῆρ.
αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ.
αἴαντε. νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω
οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν. ἢ καὶ ἀρείους.
κεῖται ἀνήρ. ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος ἀχαιῶν.
σαρπηδών. ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἑλόντες.
τεύχεά τ' ὤμοιιν ἀφελοίμεθα. καί τιν' ἑταίρων
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέϊ χαλκῷ.
ὣς ἔφαθ'. οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
τρῶες. καὶ λύκιοι. καὶ μυρμιδόνες. καὶ ἀχαιοί.
σύμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι
δεινὸν ἀΰσαντες. μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ.
ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
ὦσαν δὲ πρότεροι τρῶες ἑλίκωπας ἀχαιούς.
βλῆτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ μυρμιδόνεσσιν.
υἱὸς ἀγακλῆος μεγαθύμου. δῖος ἐπειγεύς.
ὅς ῥ' ἐν βουδείῳ, εὐναιομένῳ ἤνασσε
τὸ πρίν. ἀτὰρ τότ' ἀνεψιὸν ἐσθλὸν ἐναρίξας.
ἐς πηλῆ' ἱκέτευσε καὶ ἐς θέτιν ἀργυρόπεζαν.
οἳ δ' ἅμ' ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
ἴλιον εἰς εὔπωλον. ἵνα τρώεσσι μάχοιτο.

οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσι. δύναται μὲν ἀκούεσθαι ἐστὶ τὸ ἀνδράσι· δύναται δὲ εἰπεῖν τὸ ἐστὲ γίνεσθαι· δύναται δὲ καὶ ἀ[illegible] σχῆμα ἤγουν ἀποδοτικὸν [illegible] ἀττικῶς [illegible] φίλον [illegible] ἀπομόσφιν [illegible] διαφέρον[illegible]. παρατηρητέον δὲ τὸν στίχον πρὸς [illegible] πολλοῖς μετ' ἀνδράσι:—

ὃς πρῶτος ἐσήλατο· ἀρίσταρχος [illegible] σαρπηδόνα [illegible] ἕκτωρ [illegible] ἀμφοτέρους [illegible] ὁ μὲν γὰρ ἕκτωρ πρῶτος [illegible] ὁ δὲ σαρπηδὼν πρῶτος [illegible] τὸ τεῖχος [illegible] σαρπηδόνα [illegible] ἥλατο [illegible]:—

σαρπηδὼν ἀλλ' εἴ μιν: [illegible] τὸ κατὰ [illegible] αὐτὸν ἀφελόντες ἀεικισαίμε-

καρδίαν ἔχοι· καὶ [illegible] ἀεικίζομεν ἅπαντας:—

αὐτοῦ ἀμυνομένων: ὁ ἀμφίβολον [illegible] ἡ περὶ [illegible] περὶ αὐτοῦ, [illegible] τὸ αὐτ[illegible] τρόπ[illegible]:—
ἐς πηλῆ' ἱκέτευσεν:— ὅπου [illegible] θέτις [illegible] οἶκον [illegible] συμμαχήσων αὐτοῖς:—

τὸν ῥα τότ' ἀπομένων μέγ' ἐκυδαίνων(?) φαίδιμος Ἕκτωρ
χερμαδίῳ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἑτάροιο·
ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἴρηκι ἐοικὼς
ρλ ὠκέϊ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
ὣς ἰθὺς Λυκίων Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε
ἔσσυο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἑτάροιο.
καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν
αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
ρλα ἥν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ
ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ δηΐων ὕπο θυμοραϊστέων,
τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὤσαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον
Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στῆθος μέσον οὖτασε δουρὶ
στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιούς,
ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνήρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο,
στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ

Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον: ὅτι μεταβαίνει ἐκ τοῦ πρὸς Πάτροκλον λόγου, καὶ εἰ φὰν περὶ αὐτοῦ· εἴρηκε γὰρ ἔσσυο, καὶ ἔχει ἔσσυο ὦ Πάτροκλε:-

Ὅσση δ' αἰγανέης: πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ταναοῖο ἀρσενικῶς ἀντὶ τοῦ ταναῆς:-

Χάλκωνος φίλον υἱὸν ὃς Ἑλλάδι: Ἕλληνας τοὺς Θεσσαλίας [illegible] οἱ πολῖται πρῶτοι εἶχον τὸ ὄνομα τοῦτο τὸ καλεῖσθαι Ἕλληνες. ἀπὸ γὰρ Ἕλληνος τοῦ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας παιδὸς Ἕλληνες οἱ τῶν [illegible] ἐκλήθησαν ὀνόματι κοινῷ, ὥς φησι καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ α'· πρὸ δὲ αὐτοῦ μόνοι οὗτοι Ἕλληνες ἐκαλοῦντο· οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ ἔθνη ἐκαλοῦντο. καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς καταλόγοις λέγει Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί:- ✕ -

ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστήν,
Λαόγονον θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντα.
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' [ἐπέπτω] ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε·
Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα
ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἰνεία, χαλεπόν σε καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κε σεῦ ἄντα
ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
εἰ καὶ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
αἶψά κε καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθὼς
εὖχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
ὣς φάτο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις;
ὦ πέπον, οὔ τοι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσι.

τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα κυρίως γάρ:

ἐν ἄλλ. ... ἀΐδι ... ηνς:

ἔγχεος ἔνθα δ' ἔπειτ': ἐντεῦθεν ἑαυτὸν Ἄρης παρέχων, οὐκ ἔθηκε ... ἅπαξ· ἐνδείκνυται ... ἄμοιρον αὐτοῖς παρέσχεν:—

ὀρχηστήν περ ἐόντα: ἐντεῦθεν κινητικὸν ... ὅ ἐστι συμβέβηκε τὰ πολεμικὰ καὶ Κρῆτες ἐπυρρίχιζον γὰρ τοῖς ὅπλοις οἰκείως πρὸς ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν· ὅ ἐστιν οὕτω τοῖς ... τὴν πυρρίχην ... ὄρχησιν ἐκάλουν. τρία γὰρ εἴδη ὀρχήσεως, πυρρίχη, σίκιννις, ἐμμέλεια ... καὶ ὁ κορδακισμὸς αἰσχρός ... καὶ μᾶλλον κωμικοῖς ἁρμόδιος:—

ἔγχος ἐμόν: τινὲς διαμπερὲς εἴ σ' ἔβαλόν περ, ἢ ... [illegible] ... ἀντὶ τοῦ ... τὸ δὲ κατέπαυσε διαμπερὲς οἷον ...:—

τῶν δ' ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν· ἡ διπλῆ ὅτι ἀμφιβόλως κεῖται τὸ ὀρυμαγδός· πότερον ἐπὶ τῶν μαχομένων λέγεται τὸ ὀρώρει ὀρυμαγδὸς ὡς δρυτόμων, ἢ ἐπὶ τῶν δρυτόμων· ὡς δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδός, οὕτως τῶν μαχομένων ὁ [illegible] [illegible] τὸ ὀρώρει [illegible] [illegible] σημαίνει: [illegible] [illegible] ὀρώρει [illegible] [illegible] καὶ ἀκουή [illegible] ἀνταπόδοσις λειπομένη. κοινὸν γὰρ νοεῖται τὸ ὀρώρει κατά τε τῶν δρυτόμων καὶ τῶν ἡρώων· [illegible] δὲ γράφεσθαι [illegible] ὀρώρει [illegible] [illegible] ἀκουή. τὸ δὲ τῶν [illegible] [illegible]:—

ὣς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης· [illegible] τὴν λέξιν τοῦ [illegible] [illegible] [illegible] διὸ [illegible] [illegible] εὐρυοδείης. [illegible] γάρ φησι [illegible] [illegible] καὶ τῶν ὅπλων:—

χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε· ἱστέον ὅτι διάφορος [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ θαμβεῖ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ῥινοῦ [illegible] τῶν ἀσπίδων:—

βοῶν τ' εὐποιητάων· [illegible] [illegible] κατ' ἰδίαν [illegible] ἄλλον ποιεῖν ἀποιητάων. [illegible] [illegible] φησὶ τὴν δ' [illegible] ἀποιητοῖσι [illegible] [illegible] [illegible] ἐν [illegible] [illegible] καταποιητικῶς:—

οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων· [illegible] κοιναί καταγελαστικῶς Σαρπηδόνα [illegible] [illegible] τὸ συνάφθη, Σαρπηδόνα δῖον ἔγνω ὁ φράδμων τῶν σωζομένων καὶ [illegible] [illegible] δηλοῖ. [illegible] [illegible] Σαρπηδόνι δίῳ καταδοτικῶς [illegible] [illegible] [illegible] δῖον, τὸ γὰρ [illegible] [illegible] ὁ πάνυ γνώριμος φησὶ [illegible] τὸν Σαρπηδόνα [illegible] [illegible] [illegible] αἵματι καὶ κονίῃ πεφύρθαι:—

ρλβ

ρλγ

[illegible] Ἀρίσταρχος

ἄμεινον εἶχε φασὶ ὁ Ἀρίσταρχος εἰ ἐγέγραπτο βοῶν εὐποιητάων ἐξ [illegible]:—

ἐκπληροῦ [illegible] [illegible] [illegible]

νεκροῦ χωρήσουσι. πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου. ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ·
τῶ οὔ τι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν. ἀλλὰ μάχεσθαι·
ὣς εἰπὼν. ὁ μὲν ἦρχ'. ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
τῶν δ' ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρει [illegible] [illegible]
οὔρεος ἐν βήσσῃς. ἕκαθεν δέ τε γίγνετ' ἀκουή. [illegible] [illegible]
ὣς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιητάων
νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ, Σαρπηδόνα δῖον [illegible] [illegible]
ἔγνω. ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι. καὶ κονίῃσιν.
ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους·
οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον. ὡς ὅτε μυῖαι
σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ. ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
ὣς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον· οὐδέ ποτε Ζεὺς
τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινώ.
ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα· καὶ φράζετο θυμῷ.
πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων.
ἢ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
χαλκῷ δῃώσῃ. ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται.
ἦ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν·
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι.
ὄφρ' ἠῢς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
ὤσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο·
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῆκεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε· κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα·
ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ,
κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
οἳ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνος ἔντε' ἕλοντο
χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον
ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα
πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσι,
χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσον·
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
θήσουσ' ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ,
ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν,
αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας

[Left margin:] βασιλῆα βεβλαμμένον τὸ ἦτορ, νεκρόν:
[Left margin:] ὅρισται περὶ Σαρπηδόνι καθαρτικά
[Left margin:] ἐν Λυκίῃ

[Right margin:] ἤγουν τεθνηκότα (?)

[Right margin scholia:]
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα ὁ Ζεὺς· καὶ ἐνταῦθα διεσκεύασε γράφων, καὶ τότ' ἄρ' ἐξ Ἴδης προσέφη Ζεὺς ὃν φίλον υἱόν· ἐκ τῆς Ἴδης προσφωνεῖ τὸν ἐν Τροίᾳ ὄντα Ἀπόλλωνα· γελοῖον δὲ τὸ κεραυνοῦσθαι ἀπὸ τῆς Ἴδης· οὐ μένον καὶ ... τοιαῦτα καὶ τὸ σῶμα ... παραδόσθαι καθαπερ καὶ ἐν τοῖς ἔπεσι περὶ τῆς Ἥρας:—
ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα· οὕτως Ἀρίσταρχος Σαρπηδόνα κατὰ δοτικὴν Σαρπηδόνι, καὶ οὐ μὰρ τὸ αἷμα· μήποτε δ' ἀδιάφορος ὀρθὴ ἢ δοτικὴ τούτοις· παραλογία τὸν ἀπαθῆ τοιαῦτα διακονεῖσθαι:—
πολλὸν ἀποπροφέρων· τὴν τιμὴν ἀπὸ ἀναστρέφουσιν ἵνα σημαίνῃ τὸ ἀποθεν ὡς ἀπωτέρω καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης· εἰσὶ μέντοι οἳ παραλογίζονται τὴν πρὸ ἐν ὀρθὸν ...

λαζαντίδου ... ἀπὸ τῆς προσῳδίας ἵνα ᾖ ἐξ αὐτοῦ ἀποφέρων· γίνεται δὲ καὶ φιλοξενοῦ ἡ ζήτου ... πολλὴν δὲ παρ' ἐμέ ... ἡ πρὸ μόνου τοῦ ἀπὸ προτάττεσθαι· ἡ δὲ διὰ τὸ πρὸ παλαιοῦ ἐξ ὁ περὶ πρὸ γὰρ ἀρχῆς ἐντεῦθεν· οὕτως δὲ καὶ φέρε συγκατατίθεμαι: Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσι· ἀθάνατον γὰρ ἐκλήθη παντελῶς ἡ τύχη, καθάπερ καὶ οὗτος δὲ συνεχέστερον ἡ διὰ ... τῆς τύχης:— κασίγνητοί τε ἔται τε· κασίγνητοι ἀπὸ ... οἱ συγγενεῖς· οὐ δῆλον γὰρ ... φασί:— βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων: ὅτι Ζηνόδοτος καὶ τοῦτον περιῄρηκε τὴν φύσιν τὸ σύμφωνον ἑαυτῷ:—

πολλὸν ἀπὸ προφέρων. λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσι.
χρῖσεν τ' ἀμβροσίῃ. περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσε.
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι
ὕπνῳ καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν· οἵ ῥά μιν ὦκα
κάτθεσαν ἐν λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ αὐτομέδοντι κελεύσας.
τρῶας καὶ λυκίους μετεκίαθε. καὶ μέγ' ἀάσθη. [ἐβλάβη]
νήπιος· εἰ δὲ ἔπος πηληϊάδαο φύλαξεν.
ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο·
ἀλλ' αἰεί τε διὸς κρείσσων νόος ἠέ περ ἀνδρός· [ἢ ἀνδρῶν]
ὅσοι καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀνῆκεν·
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας
πατρόκλεις. ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν·
ἄδρηστον μὲν πρῶτα. καὶ αὐτόνοον. καὶ ἔχεκλον.
καὶ πέριμον μεγάδην. καὶ ἐπίστορα· καὶ μελάνιππον.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἔλασον. καὶ μούλιον. ἠδὲ πυλάρτην.
※ τοὺς ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος·
ἔνθα κεν ὑψίπυλον τροίην ἕλον υἷες ἀχαιῶν
πατρόκλου ὑπὸ χερσί. περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.
εἰ μὴ ἀπόλλων φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου
ἔστη. τῷ ὀλοὰ φρονέων. τρώεσσι δ' ἀρήγων·
[τὰς ἀγκῶνας τὰς γωνίας] τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
πάτροκλος. τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν ἀπόλλων
χείρεσσ' ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων·
[βέλτιον τὸ ἑξῆς τοῦτο συνάπτειν] ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος.

Νήπιος. εἰ δὲ ἔπος· τὸ μὴ πεισθῆναι [illegible] ὅτι γὰρ μᾶλλον ἐμφαίνει τὸ ἐπισχεῖν ἀνδρῶν· ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ συνάπτοντες:—

Ἀλλ' αἰεί τε διός· τινὲς χωρὶς τοῦ [illegible] κρείσσων· τὰ δὲ τοιαῦτα συγκριτικὰ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς σὺν τῷ ἢ λέγεται [illegible] κρείσσων ἐστὶ τοῦ καταδυναμένου [illegible] ὁ ποιητής:—

Τοὺς ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι· [illegible] γραφῆς τὸ ἕλεν [illegible] ἀπετέθη τὸν λόγον [illegible] περὶ αὐτοῦ καὶ πολλάκις ἀποστροφὰς ποιεῖται:—

Οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο· τοῦτ' οὐκ εἰσὸ δυνάμει τὸ εἰς φυγὴν [illegible] ἢ ὁ μὲν φύγαδε αὖθις ὑποστρέψας [illegible] παρὰ τῇ ἀττικῇ [illegible] καὶ τινὲς ὑπέλαβον [illegible] καὶ δύο μέρη λόγου εἶναι ἤτοι καταμεμψάμενοι [illegible] τῆς ἀττικῆς [illegible] ποιητικῶς [illegible] φυγὴν φύγα [illegible] ἀπελθὼν [illegible] τοῦ δὲ ἐνθάδε παρέλκοντος [illegible] ταυτὸ σημαῖνον τῇ ἀττικῇ [illegible] ἐπιρρήματα ἰσοδυναμοῦντα τοῖς [illegible] ἐκ [illegible] χειρός. ἀπὸ [illegible] οὐ κεν [illegible] τοῦτο μου, ἤτοι γὰρ δύο τὸ [illegible] φύγα δὲ [illegible] ἀγαθὸν [illegible] δύναται καὶ δύο μέρη λόγου εἶναι [illegible] ἀττικὴ [illegible] ἀγαθὸν [illegible] ἐμοί [illegible]:—

ὣς φάτο πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω· ὅτι ζηνόδοτος γράφει τυτθόν. ὁ δὲ αὐτὸς στίχος καὶ ἐπὶ τοῦ διομήδους κεῖται καὶ ἀλόγως. ἐκεῖ μὲν γράφεται τυτθόν· συμπάρεστι γὰρ ἡ ἀθηνᾶ προτρεπομένη θεομαχεῖν. ἐνθάδε δὲ πολλόν. προετέτακται γὰρ ὁ ἀχιλλεὺς μὴ κατὰ τοῦ φίλου ἑκαέργου ἀπόλλωνος·—

δειμαλέ' ὁμοκλήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
χάζεο διογενὲς πατρόκλεις· οὐ νύ τοι αἶσα
σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι τρώων ἀγερώχων.
οὐδ' ὑπ' ἀχιλλῆος. ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
ὣς φάτο. πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω.
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου ἀπόλλωνος.
ἕκτωρ δ' ἐν σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους.
(ἀμφέβαλλεν ἐδίσταζεν)
δίζε γὰρ, ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖτις ἐλάσσας.
ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο φοῖβος ἀπόλλων
ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε
ἀσίῳ. ὃς μήτρως ἦν ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
αὐτοκασίγνητος ἑκάβης. υἱὸς δὲ δύμαντος.
ὃς φρυγίῃ ναίεσκε, ῥοῇς ἔπι σαγγαρίοιο.
τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη διὸς υἱὸς ἀπόλλων.
ἕκτορ. τίπτε μάχης ἀποπαύεαι. οὐδέ τί σε χρή.
αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμί. τόσον σέο φέρτερος εἴην.
τώ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
ἀλλ' ἄγε πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.
αἴ κέν πώς μιν ἕλῃς. δώῃ δέ τοι εὖχος ἀπόλλων.
ὣς εἰπὼν. ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν.
κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος ἕκτωρ
ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ ἀπόλλων
δύσεθ' ὅμιλον ἰών. ἐν δὲ κλόνον ἀργείοισιν
ἧκε κακόν. τρωσὶν δὲ καὶ ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.

γρ(άφεται) προσέφη ἑκάεργος ἀπ(όλλων):—
ἀριστάρχ(ου) οὔ νύ πω δίκα

οὐ εἰσάμενος ἐπὶ φρειγοῦν τῷ μιν ἐεισάμενος:—

ὁ ὅμηρος ἑτέραν τὴν φρυγίαν τροίας οἶδεν

αὐτοκασίγνητος ἑκάβης· ὁ μὲν ὅμηρος τὴν ἑκάβην δύμαντος· ὁ δὲ εὐριπίδης κισσέως:—
αἴ κέν πως μιν ἕλῃς· διασταλτέον μετὰ τὸ ἕλῃς, ἐπὶ τὸ ἑξῆς καὶ γὰρ ὁ αἴ κεν σύνδεσμος. ἐπὶ τοῦ ἑξῆς πρὸς αὐτὸν ἕλῃς καὶ σοὶ δῷ τὴν νίκην ὁ ἀπόλλων. δεῖ γὰρ διαστίζειν ἐπὶ τὸ ἕλῃς καὶ ἔχει ἦθος:—

ἕκτωρ δ' ἄλλοισι μὲν δαναοῖσιν εἴα· οὐδ' ἐνάριζεν.
αὐτὰρ ὁ πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.
πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε
σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
μάρμαρον ὀκριόεντα. τόν οἱ περὶ χεὶρ ἐκάλυψεν.
ἧκε δ' ἐρεισάμενος. οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός.
οὐδ' ἁλίωσε βέλος. βάλε δ' ἕκτορος ἡνιοχῆα
κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος πριάμοιο.
ἵππων ἡνί' ἔχοντα. μετώπιον ὀξέϊ λᾶϊ.
ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος. οὐδέ οἱ ἔσχεν
ὀστέον. ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὀστέα θυμός·
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης πατρόκλεες ἱππεῦ·
ὢ πόποι· ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ. ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ·
εἰ δή που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο.
> πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν.
× νηὸς ἀποθρῴσκων. εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη·
ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ·
ἦ ῥα καὶ ἐν τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν·
ὣς εἰπὼν ἐπὶ κεβριόνῃ ἥρωϊ βεβήκει
οἶμα λέοντος ἔχων. ὅς τε σταθμοὺς κεραΐζων
ἔβλητο πρὸς στῆθος. ἑή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
ὣς ἐπὶ κεβριόνῃ πατρόκλεις ἆλσο μεμαώς·
ἕκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε·

ρλα

+ πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνήρ· ὁ πάππας [illegible] τήθεα· ἐπειδὴ εἶδος τῶν θαλασσίων ὀστρέων προσφυῶς ἔχει ζῶντ(α)· φασὶ γάρ, ὅτι ἰλιάδος ποιητὴς οὐ παρεισάγει τοὺς ἥρωας χρωμένους ἰχθύσιν· [illegible] φανερὸν δὲ εἰ καὶ μὴ παράγει χρωμένους ἥρωας· ἐκ τοῦ τὸν πάτροκλον ὀνομάζειν τήθεα [illegible] ποιητ(ήν)· διὰ τὸ μὴ [illegible] παρ' αὐτῆς τῆς θαλάσσης καὶ μένειν, οὐδὲ [illegible] παρ' [illegible] χεόμενοις. ἀλλ' ὅμως φησὶ δημῶδες ὁ διατηρούμενος μέγα κοπρήσομεν:—

νηὸς ἀποθρῴσκων εἰ καὶ δυσπέμφελος· ὁ ζηνόδοτος γράφει καὶ δυσέμφελοι εἶεν. ὥσπερ ἐστὶ τὸ ἀνδρὶ εἶναι οἷον εἰ καὶ δυσάρεστοι εἶεν οἱ συμβιοῦντες. κύριον δὲ ἐστι τῆς θαλάσσης εἰ καὶ δυσχείμερος εἴη καὶ τραχεῖα. τὴν γὰρ τοῦ κομματ(ος) [illegible] τραχεῖαν. ἄρτι παρατίθησι τὸ ἀπὸ τοῦ δίφρου κεκυβιστηκότι· καὶ ἡ ὁδὸς δὲ ἐστι τῆς θαλάσσης [illegible] [illegible] διὰ τὸ δυσπέμφελον ἐργαζόμενοι:—

τὼ περὶ κεβριόναο λέονθ' ὣς δηρινθήτην· ρλ
ὥ τ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο·
ἄμφω πεινάοντε· μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
ὣς περὶ κεβριόναο δύω μήστωρες ἀϋτῆς·
πάτροκλός τε μενοιτιάδης· καὶ φαίδιμος ἕκτωρ·
ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ·
ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν· οὐχὶ μεθίει·
πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
τρῶες καὶ δαναοὶ, σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην·
ὡς δ' εὖρός τε νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν ρλε
οὔρεος ἐν βήσσῃς βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην·
φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν·
› αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
ἠχῇ θεσπεσίῃ· πάταγος δέ τ' ἀγνυμενάων·
ὣς τρῶες καὶ ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δῄουν· οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
πολλὰ δὲ κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει·
ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
※ κεῖτο μέγας μεγαλωστί· λελασμένος ἱπποσυνάων·
ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει·
τόφρα μὲν ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο· πῖπτε δὲ λαός·
ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε·
καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·

ὡς δ' εὖρός τε νότος τ'· ἡ παραβολὴ πρὸς τὸ συρράσσειν καὶ συμπίπτειν ἀλλήλοις, ὥσπερ οὕτω καὶ διὰ τὸν τῶν δύο ἀνέμων μάχην ἑκατέρου κραδαινομένου· ὁ μέσος δέ ἐστι τὸ βορέα καὶ ζέφυρος:–

αἵ τε πρὸς ἀλλήλας· ὅ, οὐ κεῖται ἡ ἀρχή· κατὰ ὑπερβατόν· ... τανυήκεας, ἀλλὰ κατὰ παράθεσιν, τανυήκεας ὄζους, οἷον τανυούς· ... τὸ δὲ τανυήκεας· ὁ ἀρχή ... ἐστὶ ... καὶ τὴν ἀφορμήν:–

βραχυλογεῖται· ... τὸ μεγάλ'

ἐπὶ τὸ μεγαλωστί βραχυλογεῖ:

ἐστύφελιξ· ... ἐστυφέλιξαν:

στροφάλιγγι· ἐν στροφάλιγγι· συστροφῇ:

καθ' ὃν καιρὸν οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων:–

+ κεῖτο μέγας μεγαλωστί· ὁ ἀστερίσκος ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ νεκυίᾳ μετάκειται ὁ στίχος· ... ἀντὶ τοῦ λελησμένος ... ἀντὶ τοῦ ἐν κηρὸς μοίρᾳ:– βουλυτόνδε· εἰς τὴν ἑσπέραν καθ' ὃν καιρὸν οἱ βόες ἀπολύονται:–

ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσαν
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο·
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
ἔνθ' ἄρα τοι Πάτροκλε φάνη βιότοιο τελευτή·
ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
στῆ δ' ὄπιθεν, πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
αἵματι καὶ κονίῃσι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
ἱππόκομον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν,
ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
ᾗ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος.
πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.

δεινός· ὁ μὲν τόν· ὅτι ἀποστρέφει τὸν λόγον εἰς τὸ πρόσωπον τὸ ἑαυτοῦ περὶ αὐτοῦ:—

ἐντεῦθεν ἔστιν ὁρᾶν τὴν προσπάθειαν τοῦ ποιητοῦ ὅτι παρίστησι τὸν Ἕκτορα τῷ Ἀπόλλωνι πείθεσθαι:

ἱππόκομον πήληκα· τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα ἐνταῦθα· ὁ γὰρ δὲ ἔστι τοῦ κομῶντος τὸν ἵππον. τὸ δὲ προτέρας ἡ ὀξεῖα προπαροξυτόνως ἐστὶ τὴν τρίχα, καὶ ὡς ἐστὶ κυπαρισσόκομος, καὶ ὑψίκομος προπαροξύνονται· ἡ κόμη φύεται:—

χαρίεν

ὅτι τὸ πᾶν ἀντὶ τοῦ ὅλον

[illegible]

ὤμων μεσσηγύς· [illegible]

στῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
ὤμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ
Πανθοΐδης Εὔφορβος· ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
ἔγχεΐ θ' ἱπποσύνῃ τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισι.
καὶ γὰρ δή ποτε φῶτας ἐείκοσι ἦσεν ἀφ' ἵππων
πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
ὅς τοι πρῶτος ἔφηκε βέλος Πατρόκλεις ἱππεῦ,
οὐδ' ἐδάμασσ'· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ
ἐκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον γυμνόν περ ἐόντ' ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς
ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
ἂψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέϊ χαλκῷ,
ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὖτα δὲ δουρὶ
νείατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
δούπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
ὡς δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
ὥ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφι·
ὣς πολέας πεφνόντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἕκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα·
καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πάτροκλ', ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμήν.

τοῖς ὀχέσφιν ἑκατέροις δύναται προσαρμόσθαι

δούπησεν δὲ πεσών· [illegible]

ὣς πολέας πεφνόντα· [illegible]

Τρῳάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας.
ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν. ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω. ὅ σφιν ἀμύνω
ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται·
ἆ δείλ'· οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς.
ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι.
μή μοι πρὶν ἰέναι Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε
νῆας ἔπι γλαφυράς. πρὶν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
οὐ μέν πού σε προσέφη: ὥς πού σε προσέφη· σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε·
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφης Πατρόκλεες ἱππεῦ·
ἤδη νῦν Ἕκτορ μεγάλ' εὔχεο. σοὶ γὰρ ἔδωκε
νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων. οἵ μ' ἐδάμασσαν
ῥηϊδίως. αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο·
τοιοῦτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν.
πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο. ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες·
ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός.
ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος. σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις·
ἄλλο δέ τοι ἐρέω. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
οὔ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ. ἀλλά τοι ἤδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ
ἐκ κληρονό[?] τὸ δαμέντ' ἀρ[?] ἦρχος: χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο·
ὣς ἄρα μιν εἰπόντα. τέλος θανάτοιο κάλυψε·

ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος· ἰδίᾳ τὸν πρόσθεν[?] ... ὁ ἀριθμὸς γὰρ πρὸ[?] ... σὺ δέ με τρίτος. τὴν δὲ κυρίως πᾶσι παρεπομένην μοῖραν οὐ καταριθμεῖ· αὐτοὺς δὲ τοὺς ἐντυχόντας αὐτῷ χεῖρας:— πῶς τέσσαρας καταριθμήσας. μοῖραν. ἀπόλλωνα. εὔφορβον. ἕκτορα. ἐπιφέρει σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις. ἔστι δὲ λέγειν ὅτι τὴν μοῖραν οὐ κατηριθμήσατο. ὡς κοινὴν πᾶσιν ἀνθρώποις οὖσαν[?] κεκρυμμένην. ἔνιοι δὲ τὸ ἑξῆς οὕτως ἀποδιδόασιν. ἀλλά με μοῖρα ὀλοὴ καὶ λητοῦς ἔκτανεν υἱός. ἀνδρῶν δ' εὔφορβος. εἶτα σὺ δέ με ἐξεναρίζεις· ἤγουν σὺ δέ με τρίτατος ἐξεναρίζεις[?] ...:— χερσὶ δαμέντ' ἀχιλῆος. πόθεν ὁ πάτροκλος οἶδεν ὅτι ἀχιλλεὺς κτενεῖ τὸν ἕκτορα. ὡς πατρὸς[?] ἀχιλλέως ἀκούων παρὰ θέτιδος[?]. ἢ καταρχόμενα τῆς μελλούσης ... ὅταν αἱ ψυχαὶ τοῦ σώματος πρὸς ἐκλείπει[?] ... μαντικώτεραι γίνονται. καὶ πλάτων ἐν ἀπολογίᾳ σωκράτους· καὶ γάρ εἰμι ἤδη ἐνταῦθα ἐν ᾧ μάλιστα ἄνθρωποι χρησμῳδοῦσιν ὅταν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι:—

ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδος δὲ βεβήκει.
ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην·
τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα φαίδιμος ἕκτωρ·
πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
τίς δ' οἶδ' εἴ κ' ἀχιλεὺς θέτιδος πάϊς ἠϋκόμοιο
φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι·
ὣς ἄρα φωνήσας, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἴρυσε λὰξ προσβάς· τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' αὐτομέδοντα βεβήκει
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος αἰακίδαο.
ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

διὰ τοῦ η τὸ τεθνηῶτα· ἀρίσταρχος

ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων: ὅτι πάντα τὰ μέλη ῥέθη. ὁ μὲν προσφορᾶς· οἱ δὲ ἀγνοεῖν μόνον τὸ πρόσωπον:

παράκειται τὰ ἀριστονίκου σημεῖα, καὶ τὰ διδύμου περὶ τῆς ἀριστάρχου διορθώσεως· τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς ἰλιακῆς προσῳδίας ἡρωδιανοῦ· καὶ ἐκ τῶν νικάνορος περὶ στιγμῆς.

Π

EPIC POEM .ORG
DIGITAL CLASSICS